

РЕШЕНИЕ

№ 5550

гр. София, 16.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 12.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **6099** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от АПК вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на И. С. К. срещу наложената му със Заповед №757/17.04.2020г. и №20-4332-002184 от 17.04.2020г., издадена от Е. С. А. – полицейски инспектор при СДВР отдел „ПП“ ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП „временно отнемане на СУМПС.

В жалбата се твърди, че заповедта за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и немотивирана. Според жалбоподателя той е управлявал електрическа тротинетка на свой приятел и паднал, след което потърсил лекарска помощ в „Пирогов“, но в заповедта липсва действителната фактическа обстановка.

В съдебното заседание по делото жалбоподателят не се явява, не се представлява.

Ответникът Е. С. А. – полицейски инспектор при СДВР отдел „ПП“ също не се явява, не изпраща представител.

СГП не изпраща представител.

Административен съд София-град, III отделение, 11 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Представената по делото заповед е в нечетливо копие, като с четливо такова ответникът с писмо от 30.07.2020г. заявява, че не разполага.

От останалите представени доказателства (АУАН, НП) съдът стига до извод, че със

Заповед №757/17.04.2020г. на И. С. К. е наложена ПАМ „Временно отнемане на свидетелството за управление на МПС“, за това че 17.04.2020г. в [населено място], по [улица]управлява електрическа тротинетка NINEBOT ES2, с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установено с техническо средство Алкотест Дрегер, с отчетен положителен резултат 1,48 промила, за което му е бил съставен и Акт за установяване на административно нарушение.

От изброените в бланката на заповедта хипотези с химикал е подчертано „над 0,5 на хиляда“, поради което съдът приема за неоснователно твърдението в жалбата, че заповедта не съдържа мотиви, макар да не се разчита видът на превозното средство „електрическа тротинетка“. Диспозитивът на заповедта гласи: „Налагам на И. С. К. временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.“

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт и затова съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на правомощията му. Според Заповед №8121з – 1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи служителите в СДВР притежават компетентност да осъществяват контрол по Закона за движението по пътищата. Съгласно Заповед №513з – 1618 от 26.02.2018 г., с която се определят длъжностни лица от СДВР, които да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, отдел „Пътна полиция“ към СДВР и по-специално полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 от Закона за министерството на вътрешните работи са натоварени с такива правомощия. Авторът на оспорената заповед е полицейски инспектор, изрично упълномощен да издава индивидуални административни актове за прилагане на ПАМ. Предвид гореизложеното компетентността за издаване на заповедта е налице.

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: По т. 1, б. „б“ временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач: който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или след употреба на наркотични вещества или техни аналози, установена с медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване или с тест, както и който откаже да бъде проверен с техническо средство или с тест, изследван с доказателствен анализатор или да даде биологични проби за химическо изследване и/или химико-токсикологично лабораторно изследване - до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца; при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи

Настоящата съдебна инстанция счита, че заповедта е опорочена по отношение на формата – липсва задължителен реквизит. Принудителната административна мярка е

приложена без конкретизация на нейния срок. В заповедта е записано „но за не повече от 18 месеца“, поради което не става ясно какъв е конкретният срок за който е наложена. Тази индивидуализация е необходима, за да може лицето, на което е наложена ПАМ да разбере за колко време му се отнема свидетелството за управление на МПС и съответно бива лишено от правоуправление. Ако конкретен срок (в месеци, дни) по обективни причини не може да се определи, то е следвало в текста на диспозитива да се включи законовият израз „до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца“, който дефинира бъдещо сигурно събитие и ориентира адресата на ПАМ, относно продължителността на мярка.

Поради тази причина, не може да се приеме, че е спазено изискването на чл. 59, ал. 2, т. 5 от АПК за наличие на изчерпателна разпоредителна част на индивидуалния административен акт. Това е довело до съществено нарушение на правото на защита на адресата на акта.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на И. С. К. Заповед №757/17.04.2020г. и №20-4332-002184 от 17.04.2020г., издадена от Е. С. А. – полицейски инспектор при СДВР отдел „ПП“, с която му е наложена ПАМ по чл.171, т.1, б. „б“ от ЗДвП „Временно отнемане на СУМПС.

На основание чл.172, ал.5 от ЗДвП (ред. ДВ, бр. 77 от 2018г., в сила от 01.01.2019г.) решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: